

РЕШЕНИЕ

№ 7364

гр. София, 28.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 54 състав, в публично заседание на 05.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **3555** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 2 от ДОПК и чл. чл. 268 от Данъчно-осигурителен процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на П. И. Ш., ЕГН [ЕГН], от [населено място] срещу Решение № ПИ-106/29.03.2023г.с което е оставена жалба с вх. №94-И-107#1/22.03.2023 г. по описа на ТД на НАП С. в ЧАСТТА срещу Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. №С200022-022-0045169 от 20.07.2020 г., издадено от П. К., на длъжност главен публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С., БЕЗ УВАЖЕНИЕ, като неоснователна, в ЧАСТТА срещу Съобщение за доброволно изпълнение с изх. №С200022-048-0075859/17.07.2020 г., издадено от П. К., на длъжност главен публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С., БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ и в ЧАСТТА срещу Разпореждане за присъединяване с изх. №С210022-105-0303134/03.09.2021 г., Разпореждане за присъединяване с изх. №С210022-105-0407026/30.11.2021 г. и Разпореждане за присъединяване с изх. №С220022-105-0107870/30.03.2022 г. издадени от П. К., на длъжност главен публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С., БЕЗ УВАЖЕНИЕ, като неоснователна. С твърдения за незаконосъобразност се иска отмяна на процесното решение.

В с.з. жалбоподателя се явява лично и поддържа жалбата на наведените в нея

основания, уточнени и в с.з.

Ответника, чрез процесуален представител оспорва жалбата.

СГП, уведомени не изпраща представител.

От фактическа страна.

В ТД на НАП С. е образувано изпълнително дело №200869683/2020 г. срещу П. И. Ш., ЕГН [ЕГН] за събирането на установени и изискуеми публични вземания общо в размер на 1 014,00 лв. към 27.03.2023 г. Издадено е Съобщение за доброволно изпълнение с изх. №С200022-048-0075859/17.07.2020 г., в което публичните задължения на лицето са конкретизирани по размер, вид, документ и др. Актът е връчен на 16.03.2023 г. по електронен път на деклариран от жалбоподателя адрес.

За обезпечаване на установени и изискуеми публичните задължения по изпълнителното дело, публичният изпълнител, при ТД на НАП С., е издал ПНОМ с изх. №С200022-022-0045169 от 20.07.2020 г., на основание чл. 200 от ДОПК и чл. 201, ал. 3, във връзка с чл. 195, ал. 1-3 от ДОПК, с което е наложил обезпечителни мерки на лек автомобил марка V., модел П., рег. №СВ 6916 МВ, рама №W., двигател №RP016200, година на производство 1988 г. Актът е връчен на 16.03.2023 г. по електронен път на деклариран електронен адрес.

На 03.09.2021 г. е издадено Разпореждане за присъединяване с изх. №С210022-105-0303134/03.09.2021 г., с което към изпълнително дело №200869683/2020 г. на основание чл. 217, ал. 2 от ДОПК са присъединени за събиране Глоба/Електронен фиш K2563953/19.02.2019 г., Глоба/Фшп GT761957/03.07.2021 г. и Глоба/Електронен фиш K4873434/11.05.2021 г. Актът е връчен на 16.03.2023 г. по електронен път на деклариран електронен адрес.

На 30.11.2021 г. е издадено Разпореждане за присъединяване с изх. №С210022-105-0407026/30.11.2021 г., с което към изпълнително дело №200869683/2020 г. на основание чл. 217, ал. 2 от ДОПК са присъединени за събиране Глоба/Ф. GT787881/29.09.2021 г. и Глоба/Електронен фиш GT787880/29.09.2021 г. Актът е връчен на 16.03.2023 г. по електронен път на деклариран електронен адрес.

На 30.03.2022 г. е издадено Разпореждане за присъединяване с изх. №С220022-105-0107870/30.03.2022 г., с което към изпълнително дело №200869683/2020 г. на основание чл. 217, ал. 2 от ДОПК са присъединени за събиране Глоба/Наказателно постановление 21-0262-000471/22.07.2021 г. и Глоба/Наказателно постановление 21-4332-015011/19.07.2021 г.

На 10.03.2023 г. е подадено искане за отмяна на обезпечителна мярка върху МПС с вх. №С230022-000-0120850/10.03.2023 г., като публичният изпълнител е установил, че липсват регламентирани основания за отмяна на наложения заповор с ПНОМ с изх. №С200022-022-0045169/20.07.2020 г., т.к. към момента на произнасяне П. И. Ш. има ликвидни и изискуеми публични вземания в размер на 1014 лв. по образувано ИД с №[ЕИК]/2020 г. по описа на ТД на НАП С.. Констатациите са обективирани в Отказ за

отмяна на наложени обезпечителни мерки на основание чл. 208, ал. 2 от ДОПК с изх. №С230022-012-0000020/13.03.2023 г., връчен на 13.03.2023 г. по електронен път на деклариран електронен адрес.

На 15.03.2023 г. е подадена жалба с вх. №94-И-107/15.03.2023 г., оставена без уважение, като неоснователна с Решение ПИ-99/22.03.2023 г. на директора на ТД на НАП С.. В жалбата лицето е приложило доказателства за подадено заявление за прекратяване на регистрацията на запорираното МПС, вследствие на настъпило ПТП, като превозното средство е над 70% тотална щета.

Съгласно разпечатка от програмен продукт (ПП) на НАП „ИС Събиране“, актуална към 23.03.2023 г. са въведени на 25.01.2022 г. и 27.01.2022 г. „Автоматични данни от КАТ, Данни от КАТ системен МВР“, чрез което са отбелязани данни за плащания при взискател на Глоба/Ф. GT787881/29.09.2021 г., Глоба/Електронен фиш GT787880/29.09.2021 г. Глоба/Електронен фиш K2563953/19.02.2019 г., Глоба/Ф. GT761957/03.07.2021 г. и Глоба/Електронен фиш K4873434/11.05.2021 г. Съответно размерът на общото задължение към 27.03.2023 г. е 1 014,00 лв.

Недоволен от така формираните крайни изводи на публичния орган, П. Ш. е подал жалба срещу Решение № ПИ-106/29.03.2023г.с което е оставена жалба с вх. №94-И-107#1/22.03.2023 г. по описа на ТД на НАП С. в ЧАСТТА срещу Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. №С200022-022-0045169 от 20.07.2020 г., издадено от П. К., на длъжност главен публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С., БЕЗ УВАЖЕНИЕ, като неоснователна, в ЧАСТТА срещу Съобщение за доброволно изпълнение с изх. №С200022-048-0075859/17.07.2020 г., издадено от П. К., на длъжност главен публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С., БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ и в ЧАСТТА срещу Разпореждане за присъединяване с изх. №С210022-105-0303134/03.09.2021 г., Разпореждане за присъединяване с изх. №С210022-105-0407026/30.11.2021 г. и Разпореждане за присъединяване с изх. №С220022-105-0107870/30.03.2022 г. издадени от П. К., на длъжност главен публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С., БЕЗ УВАЖЕНИЕ, като неоснователна.

От правна страна.

На първо място, настоящия съдебен състав намира за необходимо да отбележи, че жалбата е подадена срещу Постановление за налагане на обезпечителни мерки, за което е предвидено обжалване по реда на чл. 197 от Данъчно- осигурителния процесуален кодекс (ДОПК) и срещу действия на публичен изпълнител обективирани в разпореждания, обжалваеми по реда на чл. 266 от ДОПК, като с цел процесуална икономия Директора на ТД на НАП не е разделил разглеждането ѝ, а се е произнесъл и по двата процесуални реда в едно производство и е постановил решението си формирайки мотиви и отделен диспозитив за всеки един от така очертаните процесуални реда.

Жалбата е подадена в рамките на 7-дневния преклузивен срок по чл. 197, ал. 2 от

ДОПК и чл. 266 от ДОПК от надлежна страна и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, е неоснователна.

1. Относно жалбата в частта касаеща Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. №0200022-022-0045169 от 20.07.2020 г.

Съгласно чл. 195, ал. 1 и ал. 2 от ДОПК подлежат на обезпечение установените и изискуеми публични вземания, в случая наказателни постановления, като във вр. със същите може да се приложат и предвидените в ДОПК обезпечителни мерки и изпълнителни действия. В тази връзка, следва да се посочи, че в разпоредбата на чл. 209, ал. 2 от ДОПК са регламентирани изпълнителните основания, при наличието на които може да бъде предприето принудително изпълнение, като съгласно т. 5 от същата разпоредба - изпълнително основание представлява и влязло в сила наказателно постановление.

Разпоредбата на чл.197, ал.2 от ДОПК предвижда, че решението на органа по ал.1 може да се обжалва пред административния съд по местонахождението на публичния изпълнител, съответно на териториалната дирекция, чийто директор го е издал.

От друга страна, нормата на чл. 197, ал. 3 от ДОПК определя условията, при които съдът отменя наложената обезпечителна мярка.

Въз основа на граматическото и систематичното тълкуване на горепосочените разпоредби се обосновава изводът, че предмет на съдебен контрол на настоящото производство са постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки и потвърждаващото го решение на директора на ТД на НАП. Следователно, съдът извършва преценка дали при издаването на двата административни акта са спазени всички изисквания за законосъобразност - наличието на компетентност на органа; спазване на материалните и процесуалните правила при издаването им; изискването за писмена форма и съобразяване с целта на закона.

В настоящия случай процесното решение на директора на Териториалната дирекция на Националната агенция по приходите - С. е издадено от орган, който разполага с материална компетентност.

Съобразно нормите на чл. 197, ал. 1 - ал. 3 от ДОПК, в настоящото производство съдът извършва преценка и на законосъобразността на самото налагане на обезпечителни мерки.

Обжалваното постановление за налагане на обезпечителни мерки, издадено от публичен изпълнител в ТД на НАП - С. е издадено от компетентен орган - от публичен изпълнител в териториалната дирекция на НАП съгласно правомощията, определени в чл. 167 от ДОПК; в предвидената в чл. 196 от ДОПК писмена форма и посочените в същата норма задължителни реквизити.

Видно от данните по делото - Справка за общите задължения на П. Ш., актуална към 27.03.2023 г. са налице публични задължения по изпълнителни титули: Наказателно постановление/глоба на СДВР с №18-4332-010645/ 08.06.2018 г., срок на доброволно плащане 21.05.2019 г., в размер на 1000 лв., Наказателно постановление/глоба на ОД на МВР С. с №21-0262-000471/ 22.07.2021г., срок на доброволно плащане 03.02.2022 г., в размер на 4 лв. и Наказателно постановление/глоба на ОД на МВР С. с №21-4332-015011/19.07.2021 г., срок на доброволно плащане 03.02.2022 г., в размер на 10 лв. Следователно, публичните задължения на жалбоподателя, са установени по

основание и размер и са изискуеми, тъй като не са били заплатени в законоустановените срокове.

В оспореното решение са изложени допълващи мотиви досежно необходимостта от налагане на обезпечителните мерки, както и относно това, че се касае за обезпечаване на установени вземания. Посочено е още, че при предприемане на действия по предварително обезпечение публичният изпълнител действа при условията на обвързана компетентност по отношение размера на установеното задължение. Правилно в оспореното решение е прието, че действията на публичния изпълнител не са преждевременни.

В заключение, и като съобрази, че преценката за законосъобразност на административния акт се извършва към момента на неговото издаване, съдът намира, че при постановяване на оспореното Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. №0200022-022-0045169 от 20.07.2020 г. и потвърждаващото го решение, са били налице всички законови предпоставки на за налагане на п обезпечителни мерки. При определяне на техния вид и обем са съобразени размера на задължението, имущественото състояние, обезпечителната нужда. Видно от доказателствата по делото, обезпечението е наложено с постановление на публичния изпълнител, след получаване на изпълнителното основание. Постановлението е издадено след като е съобразено, че ще се затрудни събирането на установеното и изискуемо публично вземане по изпълнително дело №200869683/2020 г. по описа на ТД на НАП С. в размер на 1 000 лв. към датата на издаването му - 20.07.2020 г. и след като е взето предвид от публичния изпълнител, че на 16.03.2023 г. е връчено СДИ с изх. №С200022-048-0075859/17.07.2020 г., в което публичните задължения на лицето са конкретизирани по размер, вид, документ

С оглед на горното се обосновава извод, че оспореното в тази част решение на Директор на ТД на НАП С. е издадено от компетентен орган, като са спазени изискванията на материалния закон и на административно-производствените правила, поради което и жалбата срещу него следва да се отхвърли, като неоснователна.

2. Относно жалбата в частта касаеща издаденото Съобщение за доброволно изпълнение на основание чл. 221 от ДОПК с изх. №С200022-048- 0075859/17.07.2020 г.

Разпоредбата на чл. 221, ал. 1 от ДОПК определя, че когато задължението не е изплатено в срок, публичният изпълнител пристъпва към изпълнение, като е длъжен да изпрати на длъжника съобщение, с което му дава 7-дневен срок за доброволно изпълнение. Целта на разпоредбата е да се уведоми длъжника за образуваното срещу него изпълнително дело. Касае се за подготвителен акт на изпълнителното производство, който не представлява властническо волеизявление, годно да засегне правната сфера на длъжника. Поради това за него не възниква правен интерес от оспорване, както на действията по образуване на изпълнителното дело, така и на съобщението за това. В същия смисъл е и Тълкувателно решение № 7 от 04.15.2021 г. на Върховния административен съд на Република България - ОСС от I и II колегия на ВАС, постановено по тълкувателно дело № 8/2019 година.

Само за пълнота на изложеното и с оглед изложените възражения от жалбоподателя, настоящия съдебен състав намира, че следва да отбележи, че в разпоредбата на чл. 266, ал. 3 от ДОПК е регламентирано, че не подлежи на обжалване определеният

размер на публичното задължение. В конкретния случай публичните задължения са въз основа на влезли в сила наказателни постановления, част от които платени при взыскател съгласно разпечатка от програмен продукт на НАП „ИС Събиране“, актуална към 23.03.2023 г. правилно и законосъобразно, Директора на ТД на НАП е преценил, че жалбоподателя не разполага с право да обжалва процесното съобщение, поради което и оставяйки жалбата без разглеждане в тази ѝ част е постановил един правилен и законосъобразен акт, който не страда от пороците, които жалбоподателя е посочил.

3. Относно жалбата в частта касаеща издадените Разпореждания за присъединяване с изх. №С210022-105-0303134/03.09.2021 г., изх. №С210022-105-0407026/30.11.2021 г. и изх. №С220022-105-0107870/30.03.2022 г.

Жалбата е подадена срещу подлежащ на съдебен контрол акт, от лице с надлежна легитимация, до компетентния да разгледа спора съд по местонахождението на публичния изпълнител, чието действие се обжалва и в определения от чл.268, ал.1 от ДОПК преклузивен срок, което я прави процесуално допустима.

След служебно извършена проверка съдът установи, че оспорваното решение представлява валиден административен акт, издаден от компетентен орган, „Директор на ТД на НАП - [населено място] в кръга на законоустановените му правомощия по чл.267 от ДОПК.

Решението е издадено след проведено задължително производство по обжалване на действията на публичния изпълнител при ТД на НАП [населено място], в писмена форма и съдържа посочените в чл.59, ал.2 от АПК, вр. с §1 от ДР на ДОПК реквизити, включително изложение на фактическите и правните основания за постановяването му.

Самите разпореждания за присъединяване в изпълнителното производство също са издадени от оправомощен за това орган, на основание чл.217, ал.2 от ДОПК и в рамките на неговата компетентност.

Присъединяването на публични вземания по реда на чл. 217 от ДОПК е действие на публичния изпълнител, като за валидността и законосъобразността на същото е от значение да има висящо изпълнително производство и подлежащо на изпълнение публично вземане, с което съответен кредитор да бъде присъединен към това производство. Следователно, при събиране на публични вземания, публичният изпълнител може да присъедини нов взыскател в образувано вече изпълнително производство, само ако са налице следните предпоставки: новият взыскател да е публичен, тоест да се касае за публично вземане, същото да подлежи на изпълнение и да не е изготвено разпределение на събраните суми. Ако тези предпоставки са налице, преценката, дали да присъедини нов взыскател в изпълнителното дело или не, законодателят е предоставил на съответния административен орган. Съдебният контрол в случая обхваща само наличието на условията, визирани в чл.217 от ДОПК. Съдът намира, че в случая всички така очертани предпоставки за допускане на присъединяването са били налице към момента на издаване на разпореждането за присъединяване.

С Разпореждания с изх. №С210022-105-0303134/03.09.2021 г. изх. №С210022-105-0407026/30.11.2021 г. и изх. №С220022-105-0107870/30.03.2022 г. на основание чл. 217, ал. 2 от ДОЖ е

допуснато присъединяване по изпълнителното производство с №200869683/2020 г. по описа на ТД на НАП С. образувано срещу П. И. Ш., ЕГН [ЕГН] на вземания, произтичащи от Глоба/Електронен фиш K2563953/19.02.2019 г., Глоба/Ф. GT761957/03.07.2021 г., Глоба/Електронен фиш K4873434/11.05.2021 г., Глоба/Ф. GT787881/29.09.2021 г., Глоба/Електронен фиш GT787880/29.09.2021г., Глоба/Наказателно постановление 21-0262-000471/22.07.2021 г. и Глоба/Наказателно постановление 21-4332-015011/19.07.2021 г. Видно от доказателствата по делото - Справка за общите задължения на П. Ш., актуална към 16.03.2023 г. са налице публични задължения по изпълнителни титули: Наказателно постановление/глоба на СДВР с №18-4332- 010645/08.06.2018 г., срок на доброволно плащане 21.05.2019 г., в размер на 1000 лв., Наказателно постановление/глоба на ОД на МВР С. с №21-0262-000471/22.07.2021 г., срок на доброволно плащане 03.02.2022 г., в размер на 4 лв. и Наказателно постановление/глоба на ОД на МВР С. с №21-4332-015011/19.07.2021 г., срок на доброволно плащане 03.02.2022 г., в размер на 10 лв. Следователно, публичните задължения на жалбоподателя, са установени по основание и размер и са изискуеми, тъй като не са били заплатени в законоустановените срокове.

Налице е и третата предпоставка - да не е изготвено разпределение на събраните суми. Последното не се твърди от жалбоподателя да е било изготвено, а и не се усатновява от събраните доказателства.

Предвид изложевното обжалваното в настоящото производство Решение на Директора на ТД на НАП в тази част е правилно и законосъобразно.

С оглед изхода на делото, разноски се дължат на ответника, за заявеното от него юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лв.

С тези мотиви, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на П. И. Ш., ЕГН [ЕГН], от [населено място] срещу Решение № ПИ-106/29.03.2023г.с което е оставена жалба с вх. №94-И-107#1/22.03.2023 г. по описа на ТД на НАП С. в ЧАСТТА срещу Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. №С200022-022-0045169 от 20.07.2020 г., издадено от П. К., на длъжност главен публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С., БЕЗ УВАЖЕНИЕ, като неоснователна, в ЧАСТТА срещу Съобщение за доброволно изпълнение с изх. №С200022-048-0075859/17.07.2020 г., издадено от П. К., на длъжност главен публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С., БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ и в ЧАСТТА срещу Разпореждане за присъединяване с изх. №С210022-105-0303134/03.09.2021 г., Разпореждане за присъединяване с изх. №С210022-105-0407026/30.11.2021 г. и Разпореждане за присъединяване с изх. №С220022-105-0107870/30.03.2022 г. издадени от П. К., на длъжност главен публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С., БЕЗ УВАЖЕНИЕ, като неоснователна.

ОСЪЖДА П. И. Ш., ЕГН [ЕГН], от [населено място] да заплати на ТД-НАП С.

сумата от 150 лева разноси за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: